

Warszawa, 21 kwietnia 2005 r.

**Prokuratura Rejonowa w Legnicy
ul. Grunwaldzka 8
59-220 Legnica**

Zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa

Składamy zawiadomienie o przestępstwie porzucania i nieuzasadnionego uśmiercania setek bezdomnych psów w schronisku w Legnicy, popełnionego w ramach realizacji zadania zapewniania bezdomnym zwierzętom opieki na terenie 48 gmin województw dolnośląskiego, lubuskiego i zachodniopomorskiego, tj. o czyn opisany w art. 6, ust. 1 oraz ust. 2, pkt.11 Ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt.

Zawiadomienie dotyczy sprawców:

- a) Prezydenta Legnicy,
- b) pracowników Legnickiego Przedsiębiorstwa Gospodarki Komunalnej,
- c) burmistrzów/wójtów miast/gmin:

Bobrowice, Bolesławiec, Bolków, Bytom Odrzański, Chocianów, Chojnów, Dębno, Gromadka, Gubin, Głogów, Góra, Jawor, Jaworzyna Śląska, Krotoszyce, Kunice, Kłodzko, Legnickie Pole, Lubin, Lubsko, Lwówek Śląski, Miłkowice, Mściwojów, Niechlów, Olszyna, Osiecznica, Pieszyce, Pilegrzymka, Polanica-Zdrój, Polkowice, Przemków, Radwanice, Rudna, Strzegom, Szlichtyngowa, Trzebnica, Wołów, Wschowa, Ziębice, Złotoryja, Ząbkowice Śląskie, Ścinawa, Środa Śląska, Świebodzice, Świerzawa, Żagań, Żary, Żarów, Żukowice.

Zawiadomienie dotyczy czasu: roku 2003 i 2004

Zawiadomienie dotyczy miejsca: schronisko dla bezdomnych zwierząt w Legnicy przy ul. Ceglanej 1, prowadzone przez gminną spółkę "Legnickie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej".

Źródła informacji:

protokół doraźnej kontroli w Schronisku dla Bezdomnych Zwierząt w Legnicy, z dnia 01.02.2005, udostępniony nam przez mieszkankę Legnicy Magdalenę Jagowską.

1. Nieuzasadnione uśmiercanie

W miejskim schronisku w Legnicy dokonywano rutynowo i na dużą skalę nieuzasadnionego uśmiercania zwierząt.

Ustawa o ochronie zwierząt dopuszcza zasadniczo tylko jeden powód uśmiercania zwierząt w schroniskach. Są to względy humanitarne (art. 33, ust. 1, pkt 2) czyli: "stan rzeczy stwierdzony, w miarę możliwości, przez lekarza weterynarii, polegający na tym, że zwierzę może dalej żyć jedynie cierpiąc i znosząc ból, a moralnym obowiązkiem człowieka staje się skrócenie cierpień zwierzęcia" (art. 4, pkt 3).

Ewidencjonowane uśmiercenia w schronisku w latach 2003-2004 objęły 49% przyjętych zwierząt, a wliczając w nie zwierzęta brakujące w ewidencji – 69%. Jest to najwyższy notowany wskaźnik w skali kraju, wobec średniej wynoszącej ok. 20%. Nie kwestionując niczyich kompetencji do stwierdzania konieczności humanitarnej w każdym przypadku z osobna, twierdzimy, że jest skrajnie nieprawdopodobne by owa konieczność dotyczyła połowy przyjętych zwierząt i pojawiała się regularnie po upływie dwóch tygodni od przyjęcia do schroniska.

Rozporządzenie o wymaganiach weterynaryjnych dla prowadzenia schronisk przewiduje, że w.w. konieczność humanitarną stwierdza się w formie pisemnej, podając datę i przyczynę uśmiercania w wykazie zwierząt. Brak takiego zapisu, jak i podanie przyczyny nie nawiązującej do treści art. 33, ust. 1, pkt 2 Ustawy o ochronie zwierząt, sprawia, że w każdym takim przypadku dokonane uśmiercenie pozostaje nieuzasadnione i jest przestępstwem.

2. Porzucanie

Burmistrzowie/wójtowie wymienionych wyżej gmin zlecali wylapywanie bezdomnych zwierząt z terenu ich gmin i kierowali je do schroniska w Legnicy. Działania te były nielegalne, gdyż zgodnie z art. 11, ust. 3 Ustawy o ochronie zwierząt, podjęcie wylapywania dopuszczalne jest wyłącznie na mocy uchwały rady gminy rozstrzygającej również o dalszym postępowaniu z wylapanymi zwierzętami. Większość gmin takiej uchwały nie podjęła.

Te gminy, które podjęły uchwałę na ten temat, nie zawarły w niej wymaganego rozstrzygnięcia o dalszych losach zwierząt, co czyni te uchwały pozornymi i podjętymi dla omijania prawa. Należy podkreślić, że zawarte w uchwałach rad gmin postanowienia o samym umieszczaniu wyłapanych zwierząt w schroniskach, nie są wymaganym rozstrzygnięciem o dalszym postępowaniu z nimi, bowiem umieszczanie wyłapanych zwierząt w schroniskach należy do zakresu czynności samego wyłapywania (§ 4 Rozporządzenia w sprawie zasad i warunków wyłapywania bezdomnych zwierząt, Dz. U. 1998, nr 116, poz. 753).

Wobec braku określenia losów bezdomnych zwierząt w formie prawa miejscowego, ich wyłapywanie i kierowanie do schronisk było nielegalne i realizowało cel pozbycia się tych zwierząt a nie, jak przewiduje Ustawa, zapewniania im opieki. Wyrazem tego celu działania były standardowe warunki umowy ze schroniskiem w Legnicy, które przewidywały ograniczenie czasowe zobowiązań gmin do 14 dni pobytu w schronisku. Dla takiego ograniczenia opieki za strony gminy nie ma żadnej podstawy prawnej. Realizując takie umowy, gminy faktycznie wycofywały się z opieki, przez brak dalszego łożenia na zwierzęta umieszczone w schronisku, brak innych przejawów opieki nad nimi, a nawet brak ewidencjonowania ich losu. Urzędnicy gmin dokonywali więc porzucenia zwierząt wraz z upływem 14-dniowej opieki schroniskowej.

Kierownik Biura

Tadeusz Wypych